

הנהגת בית הכנסת

דק"ק

אשכנזים יע"א

באמשטרדם

חזקתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ז
גרפס

באמשטרדם

בבית ונרפוס

זרחנן לוי רופא ובנו בנימן

בשנת תקע"ה לפ"ק

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

דקק אשכנזים י"א

כאמשטרם

סימן א'

עניני סידור התפלה וקריאת התורה

סעיף א'

כל ימות השנה תתפללו כפי הנוסח אשר נדפס בתפלה קרבן כנחה ד' פרופס בשנת תפ"ח, סהודר ד' הגל' שנת תקי"ד, וסלידתו ד' אמשטרם שנת תצ"ח לפ"ק, אכן אין אומרים ונאלצו לפנינו גאל ישראל, ופסקו השני מתפלה אל ארך אפים, וכל דבר אשר נדפס אצלנו מיבת פולין:

ב

בכל ימות החול תתפללו: הפלת שטר לטובך כנה"כ הגדולה שעה אחת קודם הפלת שטרות:

ג

בימות החול וגם בשני ימים של ראש השנה אומרים תהלים קודם ארון יעלם, ובשבת ושאר ימים טובים קודם ברוך שאמר:

אחר סיום ההללים אומרים מוצר של יום, ולבטחה על הישענות, אם יחי' מילה באתו היום:

בשנים שאומרים בהם חתונן וגם כשרים ופי' באב לפנתו, אומרים שיר מוצר לאסף:

ד

בתול מתחילין תפלה שחיות בימות הקיץ דהיינו סן ערב פסח בשעה ששה ומחצה, ובחופה דהיינו מן אסרו חג של סבתו בשעה שבעה שבעות, והרשית חנוכה לרנסים להקדים ולאוהו א ב 2 1 רביעית

(5)

סדר הוי, דבל יזדקך משך זמן ההוא:

א

המשה עשר אומרים תחילן במנחה אך לא בשחרית, ואם הל בשבת אומרים דרקתך:

ב

אל ארך אפים אומרים אותו בכל שני וחמישי בימות החול, ויון ספדים, פורים קטן, וערב פסח:

ג

אין אומרים מוצר לתורה בערב פסח, חול המועד פסח וערב יום כפור:

ד

בתענית צבור יחי' נאחא יום שיהי' אומרים אל ארך אפים ושומר ישראל כשרות, ואם יש מילה אומרים תתנון ושומר ישראל לפנתה:

ה

ככל יום ארז נשפלת שורית אומרים שיר הירוד, ובשבת ויום טוב אומרים ארז כך אענים וצרות בשחיתת ארון הקודש: מן ערב יום כפור עד יום א' דסוכות כולל אין אומרים תהלים ושיר הירוד, רק אומרים ארז נשפלת מוצר של יום. ולבטחה על הישענות אם יש סוית מילה, ובשבת ויום טוב גם אענים וצרות,

ו

בתענית כח אומרים תהלים ושיר הירוד קודם הפלת המנחה:

ז

לכבד אומרים אותו בימי ניסן וכן ר"ח סיון עד ערב שבעות וכן יום כפור, עד ר"ח חשוון ובל"ג לעומר והמשה עשר אף שאין אומרים בהם תתנון, וגם האמל רשאו לאובד בימים ההם:

חן

רביעית שעה בימים הארוכים והקצרים:

ה

בישבת ויום טוב מתחילין מן ש"ק ב' נח בשעה שבעות וכהנה, מן פרשת שקלים בשעה שבעות ורביעי, וכן יום ראשון דפסח בשעה שבעות:

ו

בתחילין השליחות בשעה חמישית ומחצה בלכר בערב ראש השנה ויום כפור כי או מתחילין בשעה חמישית:

ז

אלו הימים שמתחילין בהם במשכנת:

ראש השנה, מתחילין בשעה חמישית ומחצה התחילין הן בשבת: ויום כפור, ששעולה עמוד השדר, — אכן לא יוקדם בשום אופן קודם שעה חמישית:

הושענא רבא, בשעה ששש ורביעי:

פורים ותענה באב, בשעה ששה ומחצה:

ח

ארון יעלם, אומרים אותו בימות החול בקול רם לא אם יחי' כי מינן כקלחנו, ובשבת ויום טוב וכל הימים שאין אומרים למנצח, סגניס אותו אף אם יחי' כי מינן ח"ו כקלחנו:

ט

ברוך המעיד אין מניחים לשום אדם להתפלל תפלה שחית בבית הכנסת אם אינו לבוש בתחילין והחון אומר, ברכות התחילין בימים ההם כהשאי:

י

חול המועד דפסח עד יום ראשון דלילות אומרים שני חזנים (אם הפסח כנה"כ) פסקו דמרה, פסקו על פסוק, גם סגניס בספת סדר

(6)

אכן אין אומרים אותו בתענית ופורים, פורים קטן, ערב יום טוב, אסרו חג, ערב יום כפור וצרות יום כפור ובאם ישיה הן בימים חופשי כנה"כ, ובאורם הימים יאחרעיוסן אומרים ובאם ירצין אך לא האבילים, וכן הרין בערב ראש השנה יאחרעיוסן אומרים כשעשה אך לא האבילים,

אם יש מילה הקריטה לזכרון לערב יאחרעיוסן דהיינו אם ישל התינוק בבית הכנסת ההוא,

פירותים סמן עשרים שנה לא יאשרו ללבענה הן יאחרעיוסן, אבילים או סורלים:

י

בימות החול אומרים קריש וברכו בתפלה שחיות קודם ההה השיין הפלת שזונה עשה, ושונן אותו פים שניי' ארז שיר הירוד, והוא הנקרא פרוש שבעות, וסגניס אין נאמרין כי אם בקיום המיוחד לה,

כתפלת ערבת וכן בשבתים טוב אין אומרים אותו כלל:

יא

לתחילין להחפול הפלת המנחה בימות החול, מן כ"ב יאנואר, בשעה רביעית

- י"ד פברוארי = רביעית ומחצה
- א' סארט = השבת
- ט"ו תול = השבת ומחצה
- א' אפריל = שבת
- ט"ו תול = ששה ומחצה
- א' מיי = שבעות
- א' אגוסטוס = ששה ומחצה
- כ"ב תול = שבת
- י"ד ספטעמבר = ראשית ומחצה

א' אקטאבר בשעה הששית
 ט"ו תל"ל * רביעית ובחצות
 א' נאוונטבר * רביעית
 כ"ב תל"ל * שלישית ובחצות

ובשבת ויום טוב (אם לא יהי כעב בשבת) נחמלין המד
 הפות הנשנה בשעה אחת ומחצת: ואומרים בחוקי מן
 שבת כראשית עד השבת שלפני שבת הגדול ברכי נפשי וישיר
 המעלות אף לא קדיש יתום, ובקץ הדיוני מן שבת שאחרי
 זמנת עד ז"ח אלול, פרק אחד נפרקי אבות וקדיש יהום
 תוך ששבת שחל בו שבועות, ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט'

קבלת שבת אומרים גם ביום טוב שחל בשבת תוך כוללים כגון:
 ד
 בכל ילוי טוב הרוץ מראשונה אומרים מעריבין הן בחול הן בשבת:

אין הכתנים נוטאים כפזים כי אם בהפלה שחיה וטופף של
 ימים טובים הן בחול הן בשבת:

לול ואשון שלפנת שחל בשבת אמלים וכלו אך לאנגן אבות,
 ואין אומרים קידוש בבית הבגשת בשני לילות הראשונות
 דפסח:

כג
 בכל ילוי שבת תוך ימים טוב ויחל המעמד אומרים בבית מדרש:
 כד
 בליל אחרון של פסח אומרים ספרות הנומרי קודם קידוש,
 ובשאר ילוי יום טוב ובשבת, קודם יעלו, ובמוצאי שבת
 קודם ורתן לך:

אח

כח
 אם יש מילה בשבת ראש תורש, כראשית, חול המועד הסוכות,
 חנוכה וארבע פרשיות, אומרים זולת דברית מילה, ויתר
 הפיטום מעניינא דיומא, ובשבת חול המועד פסח אין אומרים
 פזימ דברית מילה ליל ק' אומרים טלס מסוד היום, וכלל עת
 אומרים אלהיכם מסוד היום וגם נכריה מילה:

כז
 שבת חנוכה, שקלים והתורש שחלו כראש תורש אומרים אפן
 דראש תורש ושאר פיטום מעניינא דיומא, ואם יש
 מילה אומרים יוצר ופזימי סוד היום, אופן דראש תורש,
 חולת דברית מילה:

כז
 ר"ח אב שחל בשבת אומרים זולת רבין הצערים, ואם יש בו
 מילה אומרים יוצר דראש תורש. אופן דברית מילה
 וזולת בין הצערים:

כח
בשבת שקורין שני סדרות אומרים הפטרה של סדרה שניו תוך שפנת
 אחר וקדישם כי בא מפתחין הלא ככניכשיים, ובשנת
 גזבים וילך מפתחין שושי אשיש:

כט
ראש תורש שחל בשבת אמלו אם הוא ר"ח אב ואלול מפתחין
 השמים כסאי, ואם הוא ר"ח טבת מפתחין רני
 ושבתין ושני פסוקים אודניס מן הפטרה היטלים כסאי:
פרשת שקלים והתורש שחלו כראש תורש אין מפתחין כל
מעניינא כראש תורש:

אין

ובמוצאי שבת קודם ורתן לך:
 לה
 פורים שחל להיות במוצאי שבת אומרים אחר, שמונה עשרה
 קריש טלס והרוץ רגעילה ואח"כ אומרים ורתן
 נועם ואתה קריש ורתן לך והברלה:

לו
 ביום כפור אומרים דק אלו הכליות ולא יותר
 לשמיות, אמא הישם, אמא תואל, ארון דין,
 אצטנים בני נאמנים:
 למספף, ארך, אשוא, אבל אנשם, אני הוא
 הישואל, ארבת ציון:

למנהא, מישאת כפי, מאתך התהתי, אלהים
 אל דמי לרשי:
 בנעילה אין אומרים מליה ללא ואתר הפלת עינות מברלין
 על המס ועל הטר, ואם הוא מוצאי שבת אומרים ורתן לך
 ומברלין גם על הבסום:

לז
 בינים אחריו של פסח ושבעות ושני ימים ארבעים של סוכות,
 תוא מתנת יר, פגננים יעל רכל, והקולים להרה נודתן
 גם לצוקה ארץ ישראל, ואחר התפירה, אמר, התון בני שבך
 נפוט בו כנס ראשי הטמנים להנתנת עסקי דמים פרטום
 השיינים לקתלתנו, ואח"כ בני שבך כוללת לכל הקול
 הקדיש בכבוד שיתנו כתנת יד, ולאת חיוב על כל אחר
 ואחר למלך אחר דתנו נכתיב לקמת ארץ ישראל:

לה
 אין אומרים אל נא קשני וימי ארדונים דפסח:
 הנהצת

למיד
 אין אומרים הכנתת נטר דורש כפרשת שקלים והתורש ועד
 ראש תורש אלול:

לא
 מפתחין בפרשת ויצא ועני תלואים עד בארץ הלאכות,
 בפרשת וישלח, הרוץ עברדי, בפרשת אורי, הלא
 כבני כשיים, בפרשת קריש, רחישפט דתשלפט, בשבת
 שנה, שובה ישראל עד ופשיעים ישלשו גם ואח"כ תקט
 שיפר, ובשבת שבוני יום כפוד לסוכות, וידבר רוד:
 אין אומרים הפטרה וערבה כי אם בערב פסח שחל בשבת:

לב
 בשבת חול המועד דפסח וחתמן בינת ההפשה מקריש
 השבת, ובשבת חול המעמד דסוכות מקריש השבת
 וישראל והקולים:

לג
 בזים שקורין בשני ספי תורש, אומרים קריש אחר שקראו כפף
 דראשון תריך להניח תהלה גם הכפר השני על השלחן,
 מלכד בתוכה ראש תורש וחלו המעמד פסח שחלו בחול כי אז
 אומרים קריש אחר שקראו כפף השני ואין חוצים ומחוסם כפף
 דראשון על השלחן:

לד
 וביום שקורין בשלשה ספרים אומרים קריש אחר הקריאה שלש
 השני ומחוסם אגלו הכפר השלישי אך לא דראשון:

לז
 מדרליקין נרות חנוכה קודם הפלת ערמה, ובערב שבת אחר
 אורי קודם הפלת המנחה אם אינו בלילה
 הראשונה כי אז מדרליקין גם בערב שבת אחר הפלת המנחה:
 ב א ז * (במוצאי)

לכ
 בתורה שני המש אומרים כלומר בהלכות יצאונה עיטרה
 וקרון ויהל , מלכר אם אין עשרה אנשים כבית
 הנכנס ששלישן המענית כי אז אומרים כלומר אחר
 הבלת יצאונה עיטרה וקרון בפרשת השבוע :
 כעכד ראש הודש אין קרון ויהל כי אם בהלכות יום כבוד קמן
 אם יש שם עשרה משלישם :

ערכב פסח וערב ראש השנה אין קרון ויהל בשום אופן :

ב
 בחוקק מחללין הפלת יום כבוד קמן בכל בני נטיות אשר
 שם עשרה משלישן , ובקין דהיינו מן ערב ר"ח ניסן
 עד ירכי ר"ח אלול מחללין וקרון ויהל ככה"כ הגדולה לבד ;
 ובבית הנכנס השלישון ובבית הנכנס ברוכב אוילנבורג , שצוינו
 שאין , פינקבורט , מחללין כמו מן חלקה הגל אכן בלי
 קריאת ויהל :

בא
 כירות מהללים כהשכמה שעת אחת קודם הוסן הקבוע
 להלכת שריות גלי קריאת ספר תורה , ככה"כ השלישית
 בשבת ויום טוב דהיינו מן שבת שקלים עד שבת בראשת
 מחללין כמו מן בהשכמה המלכת שריות בלי קריאת
 ספר תורה ככה"כ אחר המיוחד לכך , האנשים פרטיים אשר יתן
 להם הישנות מזה פרטים יצוי נגד השלישן הסך אשר יקבע להם
 ולא ואלהם :

בב
 בני דמפורד מחללין הפלת כתיבת כותבת הנדונה
 וברחוב אוילנבורג גם פינקבורט , מלכר אשר
 מחללין

ה
 לאכל בתוך השבעה , והאלל משבעה קרובה הודך שבעה ימים
 שסמו אבותיו , דהיינו אם הם סמן י"ג שבת ושעלה
 וכן לאונן הן גזול או קמן , הקדישה בשבת ופזרים ושי כאב
 לומר כל הקדישים כמותו בית הנכנס אשר כי מקום הקבוע ,
 ודוהה היראצייטן ובשמי האבילים :
אבן
 צריכים לעשות שור קדיש אחר אשר יאמר אבן הודך
 השבעה , פתח סמן י"ג שנה ואכל משבעה קרובה אחריו
 כמות שבעה ימים שטערת אמתיו :

ו
 לאכל הודך השבעה פתח סמן י"ג שנה , וכן הדין בשבת ופזרים
 ושי' כאב לאכל משבעה קרובה אחר שבעה ימים משמחו
 אמתיו , הקדישה כמו מן לומר כל הקדישים כמות הנכנס אשר
 להם כי מקום הקבוע , אכן אינם דוהים כי אם האבילים אך
 לא היראצייטן , ובכל מקום יאמר לפתח קדיש אחר :

ז
 האכל אשר אחריו כמות שבעת ימי אכלתו קדיש יתום ,
 לצמצמ . קדיש וברכו . ופורס שבעת . נעסם הראשון
 אשר יבא לכה"כ דוהת האבילים אך לא היראצייטן , ויהיו לו
 אז המחת האלו כיום הראשון אשר לא יהיו שם ייראצייטן :

ח
 אם מלו שבעת ימי האבילות בשבת , אושר האכל כל הקדישים
 בלול שבת וכיום כחמלה שריות אך לא במנחת , ואם יש שם
 ייראצייטן יאמר האכל כל הקדישים בלול שבת וכיום אחר הילום
 וסוד הקדישים אומרים היראצייטן :

ט
 כיום טוב אופס האונן וגם האכל אשר הפסיקה לו הדגל
 יש

מחללין גם בבתי נטיות האלו הפלת סנתה (מעיוב כשען)
 הנהגה :

כימין ב'

ענייני אצירת הקדיש

א
 אחר ואחר כיום שמת בו אביו ואמו והוא הנקרא ייראצייטן
 יש לו הזכות לומר קדיש יתום אחד כמותו בית הנכנס
 אשר לו שם מקום קבוע , ובסמן שם מוכנים , ויכית כמותם
 הגדול מן סתם ואמר הקדיש יתום הראשון :

ב
 יש לו לומר קדיש וברכו ולצמצמ , ואם שנים המת , וישלן
 גדול מן סתם יאמר קדיש וברכו ושי לצמצמ :

ב
 אם רבים הם היראצייטן ולא יגיע לכל אחד מהם לומר קדיש
 יתום אחד , או תולה גם קדיש וברכו ולצמצמ בסמן שאין
 הקדישים , ואם בכל זאת לא יספיקו לומר , ישימו גדול כמותם , ודוהה ביד
 מי שאמר וכוהו נגדו וההלליך לכה"כ אחרת אשר יושב בעניו והחולל
 שם כל הזכות כמו החיים אשר יש להם שמה מקום הקבוע ,
 כהנאי אם ה' מקדם בעל בית או מן בעל בית דקהלתו או אם
 שלק החשולים המבוארים בחוקק ז"ל ודוהה מחקוהה הקהלה :

בא
 אם ה' אחד מהם אנוס ולא ה' כמסדר הגדול אשר יצוי
 היראצייטן כמותם , או כמותו לבית הנכנס , מחויבים אותם
 אשר לא אמרו עדיין קדיש לצדק אחרת עמהם והחולל גדול מהם :

בב
 פורס שבעת , האבילים אומרים אחרו לא היראצייטן :
 לאכל

ימי אבילותו כל הקדישים כיום הראשון אשר יבא לכה"כ ודוהה
 ייראצייטן ואבילים , וכשאר ימי הדגל אם הם בתוך שבעת
 משמחו אמתיו והוא דוהה האבילים אך לא היראצייטן , ובכל
 אופן יאמר לפתח קדיש יתום אחד אם יהיו שם אופן :

ב
 אכלש שקבנו אמתיו כרגל לו ניב קרובה לומר כל הקדישים
 כיום הראשון אשר יבא לכה"כ ודוהה ייראצייטן
 ואבילים , וכשאר היוםים וגם כשבת שלאחר הדגל אם הוא עדיין
 הודך השבעה משמחו אמתיו כי לו גם מן הקדישה הודך , אכן
 אינו דוהה כי אם האבילים , וכאם שוהו שם ייראצייטן יאמר
 לפתח קדיש אחר :

אבן
 אם כשבת הליל כבר ללו שבעת ימים משמח אמתיו , אז
 אין לו קדישה כי אם לומר קדיש אחר :

אבילים
 אומרים הקדישים בזה אחר זה כפי סידורן , כי שאחר
 סלמא על ומנו לא יאמר קדיש סתם יגיע לו הודך
 המדר מחדש , ולא יהשכו בסמן המדר , הקדישים כמותו שבת
 ויום טוב יום כבוד קמן , שי' כאב ומעריב כמותו , גם אין נודת
 בהם דין קדישה , וכל האבילים ויראצייטן ששים במעט האלו
 לענין אצירת קדיש :

ב
 ייראצייטן וגם האבילים אומרים קדיש כמותו בית הנכנס אשר
 להם כי מקום הקבוע , ומי שאין לו מקום קבוע לא
 ינחשו אותו לומר קדיש כמותו בית הנכנס :
 עם כל זאת יאמר המענים אשר המה מחוקקים לפרנסים יצוי שאין
 הם משמח לשכור להם מקום קבוע , קדיש ככה"כ שאינו או בבתי
 נכסיות קרובים פלאמבורג , שצוינו , פינקבורט , וזוכר מורי הודך
 בדרש

בדבריו אחד מן הארבעה בתי כנסיות האלו כזה אחיה אשר בו
יאסרו עינים היראצ'ינים קריש, והאגלים יאסרו על הסוד כשא
היראצ'ינים ואבילים אשר להם שמה מקובל הקבוע :
לאבילים שם פנים ואין להם שמה קבוע הדרוש הנכונה
לעמוד על הסוד ולומר קריש באותו בית הכנסת
אשר בו ה' מקום קבוע לאבילים והאם הנאמרים עד יום העולם :

ב' שה' מקום מעל בית או בן בעל בית דקלהינו או מי שסילק
החלומין הקשומים בסופן ויזין ויהי בתקנות הקהילה וסוף
כלא כנס ומרים, ותן הדרשות לנבדו או ליהום אחד האמרי קדים
להעלה נשמתו, לעשות ואח כהחד מן הארבעה בתי כנסיות
הקבועים בענין ז"ל, דהיינו באופן ששאר אבילים יאסרו שנו
קרישים לעומת הקדוש האחד אשר יאמר הוא על משמרתו :
יכל וזה איתו כי אם כהנאו שיש להאמר קריש מקום קבוע
כהחד מבתי כנסיות דקלהינו או שה' להענין אשר
הקדוש נאמר כשכילו מקום קבוע כזה עד יום מותו או אם היו
הענין והואמר קריש שניהם מסוג הנאים אשר אין יום מסתק
לשאר מקום קבוע :

בכל האופן בענין זה יבין הדין באותם אשר הותמים דה'ק
לגדלו ויהיה אומרים קריש בעבורם :

ב' שהם אכל על אביו ועל אמו או יאירצ'ינים משניהם כיום
אחד, אין לו טענה כלל לומר קריש יותר משאר אבילים
או יאירצ'ינים :

ג' יאיש אשר לא ה' מקום כזה בית או בן בעל בית דקלהינו
ולא

ולא סילק החלומין הקשומים בסופן ויזין ויהי בתקנות
הקהילה, כל הנויות לומר קריש יהיום, למצות - וקרישו
וכריתו בבית הכנסת שלו, אך ורק כאם שה' איש כזה ובי
שה' מקום מעל בית או בן בעל בית דקלהינו או אשר סילק
החלומין הג'ל בסופן שנים כהחד מבתי הקדושים כמו אל
תוך השענה וכדומה לזה, כי או לא יהי לו לומר כי אם קריש
יהיום אחד :

טו
היראצ'ינים או אבל הדר תיך לעיר הזאת ובא לטאן, יש
לו לומר קריש יהיום אחד כבית הכנסת אחד אשר
וגרו, אכן אין היראצ'ינים אשר להם שמה מקום קבוע מתוכים
לזה עמו כנורו, אם לא ה' מקום ז"ב או בן ז"ב דקלהינו או
סילק הפך הקבוע בסופן ויזין ויהי בתקנות הקהילה כי או
יהי כן משך הזמן אשר יהי בעיר הזאת כל הנויות כאותם אשר
להם מקום קבוע באותו בית הכנסת :

האכל אומר כל הקדושים כיום כלת י"א ידשים מסין
פטרת אביו או אמו, אכן לא ידחה יאירצ'ינים
ואבל תוך השענה וכדומה לזה אשר יש להם דין קדימה :

סימן ג'

עניני קריאת ספר תורה וסידור העצות
א
הם המצות אשר מברין מי הוא המורה לנוד בעבורם כל
אשר בשענה, לזכות אורו לכבוד כהם מי אשר יושב בענין,
דעצתה והכנסת ספר שני, ספר שלושי, סגן,
שביעי

א' יין היום, הנוכה בן יוכל לעשותו ע"י מינוק אחד בכל עת
אשר לא יודר ענינו וזה בשעתו תיך מימים נראים :
ב' כריכות הבהרה, ושהיו הנוכה בו להספיק לו בכל פנס
המצה ולתחיתה קודם ובהנה :
ג' יין קדושי הבהרה, המרבה לנוד ענינו וזה, תיך להספיק
על יציאתו היום אשר יצטרך משך זמן שנה המיטה :

ה
ב' שנקרא לעלות לתורה או לעשות שום מצוה בבית הכנסת
ומסר בו כלי טעם הנון, ישלם כל פנס שישיעה נואת דהגשה
ועשרים דובים לקופת הצדקה, ואין חילוק בדמי אם נקרא
כשם פרנסים או גבאים או כשם ארס פרי :

ו
ב' לא יהי כי אם נעו או אלמן אשר ה' מקום מעל בית
דקלהינו או אשר שילם הדין הקבוע בסופן ויזין ויהי
מתקנות הקהלה :

ב' גוים פועלים מן ב"ה שנים אין מניחים להם לעשות הבהרה ;
כ' או מי שלא ה' מקום מעל בית דקלהינו ולא שילם
תן הקבוע בסופן ויזין ויהי מתקנות הקהלה, אין
מניחים להם לעלות לתורה או לעשות שום מצוה בבית הכנסת
בדאש השנה ויום כפור, שבת שנה והושענא רבא, אם לא
בזמן שרם דובים :

קצנים פועלים סגן י"ג שנה אין מניחים להם לומר הבהרה
בזים טובים, שבת היל המיעד, שבת יתרו, אינע
פרשות זמן י"ז חתמו עד שבת כראשית :

השעות

שביעי, אהרון, מפסדי, הבהרה, גלילה, עין היום
וכפיתות ארון הקריש בשבת ויום טוב ויום נראים, ערב
דאש השנה ערב יום כפור, יום כבוד קטן, ובהפלת טל וגשם,
(הפחותות מן ערב יום השנה וערב יום כבוד מברך ומבין אותם
כיום ש"ק שלפניהם) :

וכהנ' פרשת ויתן לך, הגלאך, ליטעדתך, ויכני, שירת
הים, עיבת הריכות, וברכת כהנים,
אכן אין מברין ומסין המצות כשיעה באב שריות, ומגן ומגשר
למנה אף לאהמכניזם שמחת תורה, והם ככל המצות כשאר
ימות השנה אשר לא יודר מניחים וזכות כהם הפרנס החדוש כהנ'כ
הגולה והגבאים כתי כנסיות האחרים, לכבוד כהם כרונם :

ב
הפמרת שבת היום, דגאך אכוד אשר אוחו בנה"ל הגדולה,
וככל אחד מן כתי כנסיות הארדים, תהם אחר אשר
יבדלו בו הפינסים :

ג
מזכין רגלילה לתן פנוי בשבת שאינו התחנה אם הוא חובל,
ובאם שום שנים מזכין להם הבהרה וגלילה, ואם הם
שלשה או יותר יכלו עול ביניהם, ותי שאנד ובתו בעול הזה
תהי לו רגלילה בשבת שממנה אם לא ה' או תתן מדרש אשר
לו תהי הקדישת על הראשן :

ביום שמירת תורה כבדכן בגלילה דספר הושן לרתן תורה ;
ועין היום לרתן כראשית, ובשבת כראשית, רגלילה
לרתן כראשית ועין חיים לרתן תורה, אם לא יהי התן בבית
הכנסת :

ד
כיום שמי עשרה מברין ומבין לכל השנה גולה,
א' עין

ה
ה'רשות נהוגה לבר מצווה לקרות בתורה פשוט אמת, אך לא כל המדור או פירוש המפטר :

ה
ה'רביא ספר תורה שלו כהלכה לקרות בו, חייב ליתן 10 : 12 ל צדקה, ורשות בירו להיות טען כשבת הראשונה ולקרא ששה אנשים לעלות לתורה, ואם ייצא להוסף עליהם ישלם כעך כל אחד אשר יוסף על מספר הששה קרואים הצי רצ' לצדקה : וביום טוב מתויב ליתן : 30 ל צדקה ורשות בעו פן בודק להיות טען כיום ההוא (אם לא יהי בראש השנה ויום כפף נשחטתו תורה) אכן לא יוסף על מספר הקרואים אפילו ביום טוב שחל בשבת :

ה
ה'תקדוש ספר תורה לחלוטין לטובת הקהלה, יהי לו משכן הראשונה רצוצאה ורכנסה וכן, בלי איהו תשלומין, מלבד אם יצא להוסף על מספר ששה קרואים כי אז ישלם בעך כל אחד אשר יוסף הצי רצ' לצדקה : וביום טוב לא יהי לו כנסה כי אם הכנסן לבר ואינו רשאי להוסף על מספר הקרואים הקצובים ליום ההוא : ובראש השנה ויום כפור ושמחת תורה לא יהיו לו אלו הנוסות כלל וכלל :

ה
ה'א יוכא ספר תורה כבית הכנסת וכן לא יוקדש ספר תורה לטובת הקהלה כי אם בנדיתה פנים החודש ואין מקבלין מלשתי ספר תורה (פסוקים) לא הוקדשו לחלוטין לטובת הקהלה ובידועת פנים החדש :

ל

כל הבשר תרומה ופסחה נכתבו על ידי השמש נגד השמים א' והרב בעל כר אחד, על לוח רשימת סידורן, לקרות בהם ולפירשם על הדבר בזה אחד זה, אכן הרשות נהוגה לפרנסים לפרוס באיזה זמן לסיכה מקדשות פסוקים אחד אשר לא בא יוכו על הדבר :

ב
ב'הכיתוב והקדשות אשר ניתנו מקדשת דגא לאוהה כפיו חירות ופסוקת עשוד כולם התקיים עד זמן ועיין אשר יראו החינסים כי איננו לפי כבוד הקהלה להשתמש בהם יותר :

ב'מבאן והכאן לא יתנו שום זכיות וקדשות כאלו כי אם על משרך זמן עשרה שנים, ובכללות הזמן היה יוכלו ליתן אותם מחדש על סמך זמן קצוב :

ב'בכל זמן לא יתנו זכות וקדשות לפסוי תרומה ופסוקת אשר לא תקדשו לחלוטין לטובת הקהלה :

סימן ד

ענייני הנדרים לטובת בית הכנסת ולמזבז העניים :

א
ה'העולה לתורה חייב לומר מי שבוירך אחד על פי התנן ולדוד לפנות ג' כש לכל אחד סאלו הרמשה קפיות, דמינו תיקון בית הכנסת, תיקון בית חיים, לונדרי תורה, ביקור חולים, ועלכושי חכרים, ואם יצא יגור גם להשם אפסות האודים דהינו צדקה, הקדש הלמוד תורה, ארץ ישראל, ובית המדרש :

גם דפנות נהגו לו לגדל לחינים ולשמיים. בתנאי שלא לחוסר סך מסוים :

ובלגד

ה'מלבד אלו המנהגים אינו רשאי לגדל כהלכה לטובת אמת ונהה או דבר טוב או לטובת איש פרטי :

ב
ב'מי שבוירך הנזל עיך לפרוש בשם הגאון אכיר דקדלהיתר ופרנס הדורש, וגם לאוחו הפרנס או הנבאי כבית הכנסת המיותר לו אשר יהי טען, ורשות בירו לפרוש בשם ער' המטה אנשים ברוטם ולא יותר, אכן לא יעלה כמספר היה : התנן תורה והתן בראשית ובעל תוקף, כנסתם וכבית הכנסת אשר נתמנו בו, וקוללת בני שבוירך אשר נעשה על פי בעלה שהוא חיוב :

ה'וכבתי ננסיות חרין מדגולה, הפרנסים אשר יהיו שם וכן הנבאים אשר לא יהיו טען : ואינו רשאי לפרט כשם בשואחים, המטוים על הנוסות, ואלת המקדשים על הדקדוש ותיק הלמוד תורה ובית הדקדוש מלבד :

ג
ה'מלבד רבני שבוירך האחר הנזל אינו רשאי לעשות יותר מ' אם עוד מי שבוירך כוללת לכל הקהל בלי הוסת שם איש פרטי וכו' נגד לפנות ויד כל צדקה :

ה'ובכל זאת הרשות נהוגה לעשי שפתח של סוהה כהלכה דהינו התן תורה והתן בראשית. התן ושושבעתיו. בעל בית וכנדרק. בעל זולתו, ובר מצווה ואביו, להוסף ולעשות מי שבוירך יותר כרונס, בכל אחד אשר יוסף על מי שבוירך הראשון לא ירנו לפרוש בשם כי אם ששה אנשים ולא יפתרו לגדו סך יון ביש לצדקה, ובתנאי שעשה זאת קודם היותו ספר תורה לארץ הקודש :

אנ

א'מי הנ' דמונל, והבנדר והגדולה כחייבים לעשות מי שבוירך בער הלוד הנסול ולגדל לפנות ג' כש לצדקה :

ה'הגברך מי שבוירך לחלה אם הוא כהלכה הגדולה או החדשה לא יפתח לגדל מושלשה כש לצדקה :

ה'הגברך מי שבוירך בעד אחד ממועדיו להציל דינו או אחד שבוירך בדינת הגבול, יגדל לפנות ג' כש לצדקה יהי באיזה כהלכ שהי :

ה'דרשות נהוגה לגדל בכל אלו האופנים הנכונים כסוף זה גם להקפות הקודים המבוארים בסוף א' מסמן זה :

ה'מירי טנה כענה כליל שלישו או רביעי של זה הכסות מסמן הפרנסים לכל אחד ואחד דבתי כנסיות שני אנשים נשואים אשר היו מקדם בעלי בתים דקהלתו או אשר שלבו המך הקצוב

בסימן זיין והיותם קפונת קהלתו, לוחת תורה והתן בראשית, אשר הסה מחויבים לישב בשמחת תורה ושבת בראשית הן כערכ

הן בצדוק על קוסום המידה להם כבית הכנסת מלכשים כנגדים שדורים וסדלו ומבוע משלש, ולגדל כפי שבוירך הראשונה אשר נעשו, לכל העשרה קפונת הנאמרים לעיל ולא יפתרו לכל אחד מן

הקופות ההם :

ב'בה"כ הגדולה, כיום ששנת החתמן 10 : 12 ובשבת בראשית 5 : 18

ב'בה"כ החדשה, 8 : 11 : 11 : 8

וכשאר בחיובנסות 5 : 5 : 12 : 8

לכרובתים מורשים התמונתם זאת על ידי השמש והמה מתיבים לכר דעסם תיכף ומיד אם ימרו על משפחתם אם יתללו, וכל המסרב ומשאן או מי שלא יתרוג את עצמו בסינו

הזאת

הוא כמובן הנסר לעיל, ושם לקופת הצדקה אם הוא נכח
 כנח"כ הגדולה f150, כנח"כ הרשעה f75 ובניה ביטוח
 האחרים f50 והכוונה ביר פרנסים אם לנדר ולהעמיד במקום
 המסמן או הממאנים אנשים אחרים בהתיינות ועונש הנזכר
 נראשנים, או למלאות מקום הנפקד כנח"כ הגדולה ע"י פרנסים
 ובניה ביטוח האחרים ע"י הנבנים אשר אינם צריכים באופן
 כזה לנדר טקס הקצוב לעיל :

וי

העובר לפני התיבה כחפלו מנוקף ראש השנה ויום כפור
 מחויב לומר קודם שיתחיל הקידוש כי שבו"ך אחד ובו
 יפרוש בשם, הראון אבר ופרנס הרדוש, ובניה ביטוח ח"ץ
 מרגולה גם הפרנסים אשר יהיו שמה והנבנים, וינדר לפתח
 שישה ביש לצדקה :

וי

לא יודו בכות הכנסת בעל הברכה נשבעת, אכן הרשע
 נתונה לכל אחד להעלות וזרין קיבו. ומיועד הנפגד כמקום
 הזכונות של בית הכנסת, דהיינו בדיעה פרנס החדש ובעד חשומי
 דתך f8:5 לקופת הצדקה וחמשה עשר ביש להשמש של אותן

בית הכנסת

והזן יחיו טריו שבת בשבתו שמתן אינה הנשמים כמנה
 הזכונות הכל באופן שיוחזרו כולם לפתוח פנים אחת בשנה,
 אכלא עשה הברה יאה בשבת שמוציאין בו שני ספרי תרות או שתי
 כיום שאין אומרים חתונות בימות החול, הנן שבת שלפניו השבעות :

ח

הרשות נתונה לכל אחד להליף כר הנניד בכות הכנסת בעבור
 נשפת קצובו ומיועד דהיינו בדיעה פרנס החדש
 ובתנאי שישלם f8:5 לצדקה וכל התוצאות שעלו על אותו
 הני

כ, התיך אלמן, הניס את החולה, כיום ופתחו ובשבת
 הסוך לו מאתיו :

- ג, מנקה,
- ד, בר מצוה,
- ה, בעל ולדת,

גריבים לחדיע מקדם להשמש דכות הכנסת שלהם ואם נצב
 בעיניהם להיות חייב :

ך

הדיוכים האלו אין להם קדישה רק כאחורו בית הכנסת אשר
 להם בו מקום קבוע, ובר מצוה באחורו אשר לאביו בו
 מקום קבוע, וברית מילה צריך להיות בכות הכנסת של בעל כות
 ואם אין לו מקום קבוע בלל, חז"ל או בכות הכנסת של הסנדק,
 וכאם שאין בו לא מקום קבוע תהי' בכות הכנסת של המזל :
 אכן הרשות נתונה לתת להיות חייב בכות הכנסת אשר בו
 מקום קבוע לו או לאביו או לאביו הכל :

כי שאין לו מקום קבוע כלל בכות הכנסת לא יהי' חייב כי אם
 באחד מן הארבעה בתי כנסיות האמורים בספן כי
 עתה י"ב :

כל האמור בעתה זה אינו נוגע לפרנסים במסג, ורשות כדע
 להיות חייב באותו בית הכנסת אשר יבחר :

ה

עניי כהנים ולויים או יותר אשר יהיו דיוכים ביום אחד, תתי
 הקדישה לאחר על הכרזו באופן זה :

- א, התיך כניי, בשבת שלפני התחנה וביום תחנה :
- ב, התיך אלמן, כיום תחנה ובשבת שלאחריו :

ד א י 4 ג סנדק

דני חסד, אשר לא יודק כי אם על ידי השמש של אותו בית
 הכנסת :

ו

כי שיש לו שמתה של מצוה ורועה להליף הגרור בכות הכנסת
 כמו בימים טובים, עשה ואח בדיעה פרנס החדש וישלם
 לצדקה היו זרובים, גם צריך להסעיה תרות אשר יעשרו לוה
 על יציאותיו ליד השמש של אותו בית הכנסת בעוד היום גדול :

ז

בעוד מצוה יוחן להעלין סעודה החפץ בכך, קופה אחת
 לקבץ בו פאת הקדושים הגדולה לפועת ביקור חולים :

סימן ה'

עניני הקדושים לעלות לתורה והדיוכים

א

הדיוכים לא יקראו בשם כלל דבר כנח"כ הן לעלות לתורה או
 כדך מי שבו"ך וכדומה לזה, כי אם כששם ושם
 אבותם בלשון הקודש בלי אזהר בניו או לתי, ח"ץ כמתן או לוי,
 או תתן כסן אשר הוא חיוב :

ב

הדיוכים הרים בעיר הואת לא יקראו בשם החכר או בעריו
 אם לא נכספו או נתקיימה להם המשיכה סאת הראון
 אבר הקהלתיו :

ג

הם הדיוכים אשר להם הקדישתם אם ירצו לעלות לתורה,
 א, התיך כניי הכנסת את החולה או האלמנה, כיום
 ותפוח ומשבת הספן לו מלפניו ומאחריו :

ב תתן

- ג, מנקה,
- ד, בעל ולדת,
- ה, בר מצוה,
- ו, התיך כניי, בשבת שלאחר התחנה :

ואם שנים או יותר הם ששים בקדישה, יסדר הגול מן פרס
 יהי חייב והבירה ביר השני, להיות חייב באחורו בשנת
 למטה, או בשבת הבאה דהיינו אם לא יהי' או חייב אחד, כי
 לו הכא טרדש חתי' המיד הקדישה אף אם הוא פתח כמנו
 בשעת טריגת הדיוכים :

ז

אין דין קדישה לדיוכים ביום טוב אף אם הוא דל בשבת, גם
 לא בשבת למנהל מלכד כהנים ולויים באופן הנסר בסניף
 ה', ובמ"ג לא יהיו בעל ולדת ובר מצוה חייבים בימות הרול :

ח

נתונה לנדר מצוה אשר היא רועה להיות חייב בשבת
 למנהל באופן הנסר כעסק ה', לקרות כשרות הפרשת
 בעסקר חייב אשר לו הקדישתם עליו :

ט

בשבת בראשית הקדישה לתת תורה וחתן בראשית
 על כל הדיוכים הארצים יהיו מי שיהיו, ואם שניהם
 כרעים או לויים, יעלה התיך תורה לאחורן :

י

הדיוכים אשר אינם כהנים ולויים נקראים לעלות לתורה אחר
 שבעי אם אפשר, ככך פמאת הסדרא :

יא

ואח, פרנס במנו או פרנס ישן או מי שסמך בשם מדינו
 אם יהי' חייב, וגם התיך תורה וחתן בראשית, יקרא לעלות
 לתורה

לתורה לשלשי או חוקק ומד אחרי שי שגורל סמנו במעלה, ועל כל פנים קודם שביעי, ונאמן מה וכן כוזב שבתקן ולוי המה חובים, ויכין זאח קודם שבתקן הגדרים בעד הקטן כי אז הרשות נתונה לבעל כגן לקרות לתורה אנשים אחרים במקום אחר שביעי, וכן הדין אם הבעל סגן וצאה לקרות לתורה חוב אחר או יותר קודם שביעי :

יוד
ביום (הצן מנהיגים ולנים) אשר המה חובים) לא יעלו לתורה בשעה לשתרית כי אם בין שביעי לאחרון או לפסטר, וכיום טוב לא יעלו כי אם לפסטר :

יא
להתחוב ניתן גם הקדישה כיצט לטפס תורה ופדוית אשר נקרא שכו עליו כבית הנכנסת אם לא יהי לסיבה סקייית אשר יטב בעניי פירנסים לפדום כיום המצא פירוס אהיה: ובדברך המה כל החובים שים ואין לאחד מהם קדימה על זולתו ואם שנים המה בו יותר, יטילו גרל כניהם, אבד החזן תורה והצן בראשית כי להם הקדישה על חובים אחרים גם בנדון הזה :

סימן י"ז

דברים מלאים

א
כל העולים לתורה או העששים איה מצוה כבית הנכנסת וכן דברתים העולם לדוכן וגם הארשים קדיש, שחכים להיות מלוכשים בברבל שיהיו ומלית וחובים משולשה או עגלה: אבן הקצנים פתוחים עמן י"ג שנה הארשים קדיש, פטורים מדבר זה :

הבניה

ה
לא יהי בית מלה כבית הנכנסת, אם לא הודיעוהו תולה להעשים להכריה כליל שבת שלפניו, גם לא יטול כבית הנכנסת חינוק הגולד בלי תופה וקידושין :

ו
לא ידועה שום אדם ככה"כ, אם לא ניתן לו רשות לזה טאח דגאון אב"ד ושאת הפרנסים :

יוד
שבוין שאל בן ט' כסמיון עין חיים טעל הספס תורה וכחשקה באב לפנתה סתוויון אותם :

יא
אם אי יהי דיו בר בנין בקהלותיו בימות התול, ויסיו החוים כבית הנכנסת כיום הקטנה שרית, להינו אם לא יארחן הלווי' אחר י"א שעות :

אין הדברים שכתבתיים אותם כומנס בבל כתי כנסיות :
באש חרש ליל ראשון יעלה ויבא ראש חרש על הגסס :
משבי הרוח ומזויר הגסס מבלכל היום כהמד וחקן של המצר ערוב הבישלין והודיענו וצן הפסקה לאכול הצין ערב

ב
דגבניה הספר תורה, צדק לפהחו בעורו מונע על המלחן ולא יותר משלשה עשרים :

ג
החגים צריכים לשל רשת, סברי טורי גערינו רב (כרנים) כדקן ורבנן ורבתי, קודם שיתחילו קדוש והברלה כבית הנכנסת, וכן הדגורלים או הארשים כרכת אירוסין ונישואין צריכים לטול רשת כזה אף אם לא יהי הגאון אב"ד באותו מעמד :

ד
התפאליים וכן הקווים בתורה בראש השנה ויום כפור, וגם ההקשים צריכים להיות מלוכשים בכגד כתיים שקדיון סארגוני :

ה
קדושי אשר לא הלין טעלוו כפי הדין, סווין ומנעים אותו להיות כבית הנכנסת כיום כפור וחשקה נאב, וכן אין פנינים, לכהן לעלות לדוכן בימים טובים אם לא הלין טעלוו כפי הדין :
ויו

ו
לא יתחיל אדם להתפלל ככה"כ בקול רם קודם שיתחיל החזן, וכן לא יאמר אדם קדושה אודי אשר סיים החזן התפלה, נקנס שילשה ורובים בבל פעם לקופה הצדקה :

ז
אין פניחין שום אדם וזלל דגאון אב"ד לינסם לבית הנכנסת מעוקף כבליה :

לא

ע"כ יום כפור וט' כאב יום שבת
ט' כאב שחל כשבת
יום שלפני ע"כ ראש חודש
ע"כ ראש חודש
ליל ראש השנה, הושענא רבא
פרים וט' כאב

ז
זמן עבודה וקבלת שבת
זמן התקופה
זלא יוכרו שום דבר יהי מאיה ענין שיהי קודם הקצת ספר תורה בארון הקודש :

ח
כל הבתי כנסיות צריכים להיות נעלמים ככודק וכעיקר הן כשטד ויום טוב הן בימות התול חצי שעה אודי ששים החזן התפלה :

ט
כל אחד ממועב לעמוד על קדושת כבית הנכנסת ושלא לילך מים כי אם לצורך קודם גבר התפלה ופשטא שלא לכנס לכסוס לסקס, גם לא יעמוד אדם כבי דשות בין ארון הקודש לשלחן :

י
כל הגיל הוסנס בהתעווח פרנסים וצטויי קק אישכומים :
באמשבדום ר' השבת הקע' היל"ק, 14 December 1814
(נהרם) זעליג כויע, פיעוריענס
סויבר אכסר, סעקרעשאים

כל הדברים האלו העתיקו מלשון רובל לארצות אשר בו נתמסרו וסחוך טוף הבתב כלי חכמה ומתנת כנישין אלופים בוצ' הקהלה יצ' ארבע עשר

סעקרעשאים